

תת"ע (עכו) 5511-05-25 - עורסאן עראבה נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 5511-05-25 - עורסאן עראבה נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 5511-05-25

עורסאן עראבה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[30.09.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 8.9.2025 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 14.9.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

1. האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון?

המבקש טען כי שכח ממועד הדיון עקב מצבו הרפואי המורכב ולראייה צירף מסמכים רפואיים מהם עולה כי היה מאושפז בחודש אוגוסט 2025. אין בידיי לקבל נימוק זה כנימוק המצדיק את אי התייצבות הנאשם לדיון; חרף מצבו הרפואי של המבקש, המבקש ידע לפנות לעורך דין לאחר שנשפט בהעדר על מנת שזה יגיש בשמו בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר ועל כן המבקש יכל גם יכל להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון מבעוד מועד. זאת ועוד, הטענה כי מצבו הרפואי של המבקש הביא לכך ששכח ממועד הדיון אינה יכולה להתקבל, שכן עיון במסמכים הרפואיים לא מעלה כי המבקש נמצא חלילה במצב כה חריג אשר אינו מאפשר את תפקודו התקין, ואינני רואה לנכון להרחיב מעבר לכך בשל צנעת הפרט.

אוסף ואדגיש כי המבקש לא טרח לתמוך את בקשתו בתצהיר ערוך כדיון, ולא טרח למלא אחר החלטת בית המשפט המורה לו לעשות כן זאת חרף העובדה כי בקשתו כוללת טענות עובדתיות.

2. האם נוצר עיוות דין בשל שפיטת המבקש בהעדרו?

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה, אולם לא פירט כלל את כפירתו; ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

בטרם אחתום את החלטתי אדגיש כי גזר הדין היה ראוי ומאוזן; אמנם הוטלה על המבקש בין היתר פסילה בת 3 חודשים, אולם העבירה בה הורשע המבקש הינה עבירה הטומנת בחובה פסילת מינימום על פי חוק. עוד אציין כי עברו התעבורתי של המבקש אינו מזהיר - המבקש נוהג משנת 1992, וצבר לחובתו 31 הרשעות קודמות.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ו, 30 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.